

ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Β'.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΦΥΛ. Β'.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

(Συνέχεια και τέλος).

Ὅμοιαι παραδόσεις ἀποτελοῦσι τὴν ἱστορίαν τῆς θείας δυναστείας τῆς τρίτης τάξεως μέχρι τέλους αὐτῆς, διαρκείας, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἐπὶ 3,214 ἔτη, ἢ κατὰ τὰς ἀρχαίας ἀραβικὰς παραδόσεις ἐπὶ 13,900 ἔτη. Αἱ ἄλλαι δυναστείαι, τῶν ἡμιθέων καὶ τῶν ἡρώων, ἐβασίλευσαν ἐπὶ 400 σχεδὸν ἔτη. Ὁ Διόδωρος τέλος περιλαμβάνει ἐν τῷ διαστήματι 1,800 ἐτῶν ἀπάσας τὰς βασιλείας τῶν θεῶν καὶ Ἡρώων. Θεοὶ καὶ Ἡρωες, καθ' ἡμᾶς, ἀπεκδυόμενοι τοῦ μυθολογικοῦ αὐτῶν περικαλύμματος, οὐδὲν ἄλλο μένουσιν ἢ οἱ πρῶτοι οἰκισταὶ τῆς χώρας ταύτης. Ἀνάγκη ὁμῶς νὰ γινώσκωμεν ὅτι περὶ τῶν δυναστειῶν τούτων καὶ αὐτοὶ οἱ ἱερεῖς διεφώνουν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἢ ἱστορία. Ὡστε ἡ διάρκεια τῆς βασιλείας αὐτῶν εἶναι τι ἀθέβαιον καὶ ὑποθετικόν. Τοῦτο μόνον φαίνεται ἀληθές, ὅτι τὸ πρῶτον ἔθνος, ὃπερ ἠθέλησε νὰ συγγενώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς

τῆς μετὰ τὴν τῶν Οὐρανῶν, ὑπῆρξε τὸ Αἰγυπτιακόν.

Ἄλλὰ τίνες ἦσαν οἱ πρῶτοι κάτοικοι Φυσικῶς δὲν ἠδύνατο νὰ ᾧσιν ἄλλοι ἢ οἱ γείτονες Αἰθίοπες. Ὁ Δόκτωρ Βρούξ, καθηγητῆς τοῦ ἐν Βερολίῳ Πανεπιστημίου, (α) ἀποκρούει τὴν ἰδέαν ταύτην. Ἐξετάζων ἀνατομικῶς τὸν σχηματισμὸν τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἄλλων τοῦ σώματος μελῶν, φρονεῖ ὅτι οἱ πρῶτοι τῆς Αἰγύπτου κάτοικοι εἰσὶ Καυκασίας μᾶλλον ἢ Ἀφρικανικῆς φυλῆς· τὴν ἰδέαν του δὲ ταύτην ὑποστηρίζουσιν ἄλλαι ἐρευναι γλωσσολογικαί. Κατ' αὐτὸν ἡ ἀρχαία Αἰγυπτιακὴ γλῶσσα, διασωθεῖσα ἐν τοῖς μνημείοις τῶν Φαραῶ καὶ ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς βιβλίοις τῶν Κοπτῶν, οὐδεμίαν ἔχει συγγένειαν μετὰ τὰς Ἀφρικανικὰς γλώσσας· ὑποστηρίζει δὲ ὅτι ἡ ἔτυμολογία τῆς ἀρχαίας αἰγυπτιακῆς γλώσσης καταπροδίδει αὐτὴν ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὰς Ἰνδογερμανικὰς καὶ Σημιτικὰς γλώσσας. Ὡστε, ἐπιλέγει, ἡ Αἴγυπτος Ἀσιανὴν καὶ

(α) Ἴδὲ ἱστορίαν του τῶν Δυναστειῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἐν Λειψίῳ 1859.

οὐχί Ἀφρικανικὴν ἔχει τὴν καταγωγὴν.

Πρὸ παντός ὁμῶς λέγομεν ὅτι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Διοδώρου αὐτοὶ οἱ Αἰθίοπες διατείνονται ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἦτο μία τῶν ἀποικιῶν των, ὁ δὲ Ἰάκωβος Bruce ἀποδεικνύει τοῦτο γνωστοποιῶν ὅτι ἡ τῶν Θηβῶν ἰδρυσις ὀφείλεται εἰς Αἰθιοπικὴν ἀποικίαν, ἐκ Μερῶς προελθοῦσαν, μετὰ τὸν κατακλισμὸν. Ἀκολούθως ἰδρῦθη ὑπὸ τῶν Αἰθίοπων ἡ Κοῦσχ, διόπερ ἡ Θηβαῖς ἀπετέλει κατ' ἀρχὰς τῆς ἰδρύσεώς τῆς βασιλείου γνωστὸν τοῖς Ἑβραίοις ὑπὸ τε τὸ ὄνομα Κοῦσχ καὶ τὸ τῆς Αἰθιοπίας.

Εἶτα παρατηροῦμεν ὅτι πυραμιδοειδῆ καὶ θρησκευτικὰ μνημεῖα, ρυθμοῦ ὡς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, εὐρίσκονται ἐν Αἰθιοπία, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἐν ταῖς χώραις τοῦ Καυκάσου, καὶ μάλιστα τὰ ἐν Αἰθιοπία εἰσὶν ἀρχαιότερα καὶ αὐτῶν τῶν αἰγυπτιακῶν. Τοῦτο βεβαιοῦσιν ὅτε Χόσκινς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι νέοι περιηγηταὶ τῶν μερῶν ἐκείνων. Ὁ Cailland γράφει ὅτι οἱ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Αἰθίοφι χαρακτήρες εἰσὶν ὅμοιοι τοῖς Αἰγυπτιακοῖς· μάλιστα ἡ γνώσις τῶν ἱερῶν χαρακτήρων ἢ ἐπιφυλαχθεῖσα ἐν Αἴγυπτῳ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν, ἐν Αἰθιοπία ἦτο τοῖς πᾶσι προσηγή, καθὰ διαβεβαίωσεν ὁ Διοδῶρος καὶ ἐπικυροῖ ὁ Schoeleher. Οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ Αἰθίοπες ἱερεῖς εἶχον τὰ αὐτὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν συναδέλφων αὐτῶν Αἰγυπτίων. Αἰ κηδεῖαι· ἰδίως ἦσαν ὅμοιοι ταῖς Αἰγυπτιακαῖς, ὡς τοῦτο ἐκ διαφόρων μνημείων γίνεται δῆλον. Ἐπὶ τέλους οἱ ναοὶ τῆς Νάγας, Μαγουράτ, Μαρούκ, Ἀξούμ, καὶ Ἀχούρ, οὓς ἐπεσκέψατο τῷ 1861 ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῶν Ἰατροὺς Ἀμ-

πάτης, παρακολουθήσας τὸν μεταβάντα ἐκεῖτε Ἀντιβασιλέα Σαῖδ-Πασᾶν, ἀποδεικνύουσι τρανῶς ἔκτε τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν ἐπιγραφῶν των, (ἀρχαιοτέρων τῶν αἰγυπτιακῶν), ὅτι οἱ πρῶτοι τῆς χώρας ταύτης οἰκιστὰὶ ὤρμωσαν ἐξ Αἰθιοπίας καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν Καυκασίων χωρῶν.

Τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην μας ταύτην, εἶναι τοῦτο ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ, οὗτος δὲν διετήρει πλέον οὔτε τὴν γλῶσσάν του, οὔτε τὸ χρῶμα τῶν πατέρων του τῆς Αἰθιοπίας. Ἀλλ' ὅσῳ ὀλίγον καὶ ἂν σκεφθῶμεν ἐπὶ τῶν ἀδιακόπων φάσεων τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτε μὲν νικῶντος, καὶ ἄγοντος μεθ' ἑαυτοῦ ἀπείρους αἰχμαλώτους, οὓς ὑπεδούλου, ὅτε δ' ἠττωμένου καὶ ἐπομένως ἐφελκύνοντος ἐν τῇ χώρᾳ του ὄρδῶς εἰσβολῶν, εὐκόλον εἶναι νὰ νοήσωμεν ὅτι ἡ ἀρχικὴ του γλῶσσα καὶ ὁ τύπος του ἔδει νὰ ἐκλείψωσι, καὶ νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς ἄλλην γλῶσσαν καὶ ἄλλον τύπον. Γινώσκομεν δὲ τὰς εἰσβολὰς τῶν ποιμένων, τὴν καθόδον τῶν Ἑβραίων, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν διαφόρων ἐθνῶν γενομένην ὑπὸ τοῦ Σεσῶστριος, τοῦ Σισάκκου, τοῦ Ψαμμιτίχου· γινώσκομεν τὸν ἀποικισμὸν Ἑλλήνων ἐπὶ Ἀμμάσιος, καὶ τέλος τὴν εἰσοδὸν διαφόρων φυλῶν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν μέχρι τῆς τελευταίας Περσικῆς κατακτήσεως. Συνόστισις καὶ ἀνάμιξις τόσῳ ποικίλων λαῶν, ἤρκεσαν, φρονοῦμεν, ἐν τόσῳ μακρᾷ αἰῶνων σειρᾷ νὰ μεταβάλωσι τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸ χρῶμα τοῦ λαοῦ

τούτου ὡς καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ.

Ἡ ἰδέα δὲ τοῦ Ἰουστίνου ὅτι ἡ Φρυγία καὶ ἡ Ταρταρία, μὴ καλυφθεῖσαι ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλισμοῦ, ἔνεκα τοῦ ὕψους των, πιθανὸν νὰ ἔχορήγησαν τοὺς πρῶτους τῆς Αἰγύπτου κατοίκους, εἶναι ἰδέα μὴ στηριζομένη ὑπὸ τῆς λογικῆς, καθόσον αἱ χώραι ἐκεῖναι εἰσὶ λίαν μεμακρυσμέναι, ἐνῶ ἡ Αἰθιοπία συνορεύει μετὰ τὴν Αἴγυπτον.

Οἱ Αἰθίοπες λοιπὸν, θέμενοι τὸν πόδα εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔφερον διοίκησιν σοφὴν, ἣς ἀρχὴ ὑπῆρξε πρῶτον ἡ θεοκρατικὴ βασιλεία, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἡρόδοτος, τοῦτο πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν ἱερέων τῆς Μέμφιδος, Ἡλιουπόλεως καὶ Θηβῶν. Ἡ πρόοδος δὲ, ἣν ὁ χρόνος ἀείποτε φέρει, ἐπήνεγκε τροποποιήσεις εἰς τὴν διοίκησιν, προστεθείσης εἰς τὴν ἱεροκρατίαν καὶ τῆς στρατοκρατείας, ἣτις κατέστη ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Τοῦτο ὁμῶς ἀνέπτυξεν ἀντιζηλίαν μεταξὺ τῶν δύο κυβερνωσῶν μερίδων. Οἱ στρατιωτικοὶ, σκεφθέντες ὅτι ἔδει οἱ ἱερεῖς ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸ Κράτος καὶ οὐχὶ τὸ Κράτος εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἐστασίασαν ἀρχηγὸς δὲ τις τοῦ στρατοῦ, ἀντικαταστήσας τὴν προτέραν διοίκησιν διὰ Κυβερνήσεως Μοναρχικῆς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον, καταλιπὼν ὁμῶς ἰκανὴν εἰσέτι ἰσχὺν τοῖς ἱερεῦσιν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, κατὰ τὴν Γραφὴν, ἐκαλεῖτο Μισραῖμ, ἦτο δὲ ὁ παρὰ τῶν Αἰγυπτίων καλούμενος Μῆν.

Διὰ τοῦτο ἡ χώρα, ἣτις πρὶν ἐκαλεῖτο τοῦ Χάμ ὑπὸ τῶν βιβλικῶν, ἐκλήθη ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν χώρα τοῦ Μισραῖμ, δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Χάμ. Ὁ προφή-

της Μιχαίας ἐκάλεε αὐτὴν Πετσώρ· Ἰωσήφ ὁ ἱστορικὸς τὴν ὀνομάζει Μεστραν. Ὁ Εὐσέβιος καὶ ὁ Σουίδας Μεστραῖμ· ἡ Μεστραῖαν. Ὁ Ἡρόδοτος Ποταμίτιδα. Ὁ Λουκιανὸς Μελάμπολιν. Ὁ Ξενοφὼν Ὠγωγίαν. Ὁ Βερόζας Ὠκεανίδα καὶ ὁ Ἰωσίας Κονδερ Αὐερίαν. Οἱ ἀνατολίται καλοῦσιν αὐτὴν Μάσρ. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐπὶ τέλους τὴν ἀπεκάλεσαν Αἴγυπτον, διότι κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς των, Αἴγυπτός τις, βασιλεὺς, υἱὸς τοῦ Βήλου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ν' ἀποθανάτιση τὸ ὄνομά του, μετέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν χώραν.

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ.

Οἱ ἀρχαῖοι διήρουν εἰς ὥρας τὸν παρερχόμενον χρόνον μεταξὺ δύο ἀνατολῶν τοῦ ἡλίου· διέκρινον δὲ αὐτὰς εἰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς νυκτὸς καὶ τὰς μὲν πρώτας ἐπροσδιώριζον ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ὀρίζοντι· τὰς δὲ δευτέρας ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατεῖχον εἰς τὸ στερέωμα ἀστέρες τινὲς λαμπρότεροι τῶν ἄλλων.

Τὸ πρῶτον μνημονευόμενον ὠρολόγιον ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι ἡ κλεψύδρα, συνισταμένη εἰς ἀγγεῖον πλήρες ὕδατος καὶ φέρον μικρὰν ὀπὴν εἰς τὸ κατώτατον αὐτοῦ μέρος.

Ἡ κλεψύδρα στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἴσαι ποσότητες ὕδατος ἐκρέουσιν ἐξ ἀγγείου τινὸς ἐν ἴσοις χρόνοις, ὅταν ἡ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια διαμένῃ σταθερά. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὁ χρόνος δύναται νὰ μετρηθῇ, συλλεγομένου καὶ μετρομένου τοῦ ὄγκου ὕδατος ρέυσαντος ἐκ τινος ἀγγείου κατὰ τι χρονικὸν διάστημα.

Ἡ κλεψύδρα ἦτο ὄργανον χονδροειδές καὶ ἀκατάλληλον, χρησιμεύσαν ἐπὶ πολὺ παρ' ἄλλοις

λγοι και Ρωμαίοις. Πρώτη βελτίωσις του ὄργανου ἦτο ἡ ἐξῆς: Ἐσημειώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀγχοῦ ἕσαι διαίρεσεις, ἦτοι κλάσματα χρόνου. Ἀλλὰ νέα πρόοδος ἠλλαξέ τῆς κλειψύδρας τὴν ὄψιν. Ἐτέθη πλάξ, ἧς οἱ δείκται ἐκινουῦντο ὡς ἐξῆς. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐν τῷ δοχείῳ ὕδατος ἐπλεε πλωτῆρ, ὅστις κατήρχετο ἐφ' ὅσον τὸ ὕδωρ ἠλπιτοτο καὶ ἐπομένως νῆμα ἐξαρτώμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δεδεμένον ἐν τῷ δείκτη εἰλύετο ποιοῦν τὸν δείκτην νὰ στρέφεται ἐπὶ τῆς πλακῆς, ἐφ' ἧς ἐσημειοῦντο αἱ ὥραι. Κτησίβιος ὁ ἐξ Ἀλεξανδρείας κατασκεύασε περίφημον καὶ πολύπλοκον τοιαύτην κλειψύδραν. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς λαοῖς ἡ κλειψύδρα εἶχε κίμαι πρόοδους, καθόσον τὸ ἔτος 62 π. χ. ὁ Πομπήιος ἐκόμισεν εἰς Ρώμην τοιαύτην, ἣν ἐθαύμαζον πάντες καὶ ἦν ἡτο λάφυρον τοῦ κατὰ τοῦ Ἀντίοχου, Τιγράνου καὶ Μιθριδάτου πολέμου.

Ἐτερον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ χρόνου ὄργανον ὑπῆρξε τὸ ἀμμόμετρον. Τοῦτο σύγκειται ἐκ δύο φιαλιδίων, ὧν οἱ λαίμοι ἦταν στενοὶ καὶ συννημένοι. Τὸ ἕτερον αὐτῶν περιεῖχε ἄμμον λεπτήν. Ὁ δαπανώμενος χρόνος πρὸς μετάβασιν τῆς ἄμμου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φιαλιδίου εἰς τὸ ἕτερον, ἐχρησίμευε πρὸς καταμέτρησιν. Τὸ ἀμμόμετρον ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων μετεχειρίζοντο οἱ Αἰγύπτιοι. Οἱ Ρωμαῖοι μετεχειρίζοντο αὐτὸ μετὰ τῆς κλειψύδρας. Χρῆσιν αὐτοῦ ἐπιπέσαντο τῷ 1636 καὶ ἐν ταῖς Συνελεύσεσι τῆς Στροβόννης.

Ἐυρέθη ἀκολούθως ἄλλο μέσον καταμετρήσεως τοῦ χρόνου, τὸ ἡλιακὸν καλούμενον ὠρολόγιον. Ἦτο αὐτὸ ὄργανον δι' οὗ ἐμετράτο ὁ χρόνος ἐκ τῆς σκιάς, στήλης πιπτούσης ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας. Ἡ ἀρχὴ του ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν διαφόρων θέσεων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σκιάς κατὰ τὰς διαφόρους στιγμὰς τῆς ἡμέρας καὶ ἦτο μία τῶν καλλιτέρων ἐφαρμογῶν τῆς Γεωμετρίας. Ἡ ἐφευρέσις του ὀφείλεται

εἰς τὴν Ἀλεξανδρινὴν σχολὴν, τοῦτέστιν εἰς τοὺς σοφοὺς Ἑλληνας, οἵτινες ἐθεμελίωσαν τὴν περίφημον ταύτην ἐν Αἰγύπτῳ σχολὴν. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ὠρολογίου ἔμως καθίστατο ἄχρηστον ἐν καιρῷ νυκτός ἢ ἡμέρας νεφελώδους.

Ἀπὸ τοῦ Δ' μέχρι τοῦ Ε' αἰῶνος αἱ ἐπισημαί εἰμειον ἐν Εὐρώπῃ κεκαλυμμένοι ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ σκότους τῆς βραβαρότοτος. Αὐταὶ ἔθαιλλον τότε παρὰ τοῖς Ἀραβῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῖς Μαύροις τῆς Ἰσπανίας. Κατὰ τὸν 9' αἰῶνα, ὁ Καλλιφῆς Ἀραβὸν Ρασίλδ (α) ἐξέπληξε τὴν αὐτὴν Καρόλου τοῦ Μεγάλου διὰ τῆς ἀποστολῆς ὠρολογίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Εὐρώπη εἶχεν ἀπολέσει καὶ τὴν τέχνην τοῦ μετρεῖν τὸν χρόνον διὰ κλειψύδρας. Οἱ μοναχοὶ τοῦ μεταίωρος, ἵνα σημάνωσι τὸν ὄρθρον, παρετήρουν τοὺς ἀστέρας. Εἶναι δὲ βεβαίον ὅτι κατὰ τὸ 1108 ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Κλουνίου ὁ νεωκόρος συνεβουλεύετο τὸν οὐρανὸν, ἵνα ἐξυπνίσῃ τοὺς μοναχοὺς διὰ τὰς νυκτερινὰς προσευχὰς.

Κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα πολλῶν Γερμανικῶν μοναστηρίων οἱ μοναχοὶ εἶχον ὡς ὠρολόγιον τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος.

Κατὰ τὸ 1370, ἐπὶ Καρόλου τοῦ Ε' ἐφάνη ἐν Γαλλίᾳ ἀξιοσημείωτον ὠρολόγιον, κατασκευασθὲν ὑπὸ τινος Ἀραβίου, Ἐρρίκου δὲ Βικ καλουμένου. Κάρολος ὁ Ε' ὅστις ἐκάλεισε τοῦτον εἰς Παρίσιον, ἵνα κατασκευάσῃ τὸ διὰ τὰ ἀνάκτορα ὠρολόγιον, τῷ ὥρισε μισθὸν τακτικὸν 5 παρισίων σολδίων καθ' ἡμέραν. Τὸ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Ἀραβίου κατασκευασθὲν ὠρολόγιον περιεῖχε τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ἀκριβεῖς τῶν σημερινῶν ὠρολογίων. Εἶχεν ὡς δύναμιν κηνητικὴν βάρους, ὡς ρυθμιστῆρα σῶμα ταλαντευόμενον, καὶ συνωδύετο ὑπὸ τινος ἐκφυγῆς. Ἀλλ' αἱ χρονομετρικαὶ ἐκεῖναι μηχαναὶ ἦσαν δυσκίνητοι καὶ ἀγκώδεις· ὁ κηνητῆρ τοῦ ὠρολογίου τῶν ἀνακτόρων εἶχε ἐσῆρας 500 λιτρῶν!

(α) Ἴδὲ καὶ ἠ' Ἀνατολῆς Τόμ. Α'. σελ. 401.

Κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα ἤρξαντο μετὰ χειρὸς ὁ μνησὶ ὠρολόγια εἰς τὰς ἀγρονομικὰς πειρητῆσεις· εἶναι δὲ γνωστὸν οἷς ταχεῖς πρόοδους ἔλαβεν ἡ Ἀστρονομία χάρις τοῖς ὠρολογοῖς. Ὁ Δανὸς ἀστρονόμος Τυχενοβράχιος, διδάσκαλος τοῦ Κέπλερ, εἶχε τῷ 1560 εἰς τὸ ἐν Οὐρανιεμβούργῃ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ ὠρολογίου δεικνύον τὰ πρῶτα καὶ δευτέρα λεπτά.

Ἡ μεγαλητέρα ἀνακάλυψις τῆς κατασκευῆς χρονομετρικοῦ ὄργανου εἶναι ἡ τοῦ ἐκκρεμοῦς, βασιζομένη ἐπὶ τοῦ ἰσογράνου τῶν ταλαντευσῶν· χρονομετρεῖται δὲ αὐτὴ τῷ Γαλιλαίῳ. Κατὰ τὸ 1582 ὁ ἀθάνατος οὗτος σοφὸς, νέος ἔτι ὢν, ἀνεγνώρισε τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐν τινι κανδύλα δονομένη ἐν τῇ μητροπόλει τῆς Πίζης. Μετὰ 40 δι' ἔτη ἀπὸ τῆς πειρατῆσεως ταύτης, συνέλαβε τὴν ἰδίαν τῆς κατασκευῆς ἐκκρεμοῦς. Περιωρίσθη δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ καταδείξῃ τὴν ἰδέαν του· ὁ δὲ σοφὸς Ὁλλανδὸς Οὐίγγενσιος δὲ Ζούλιχερ ἐπραγματοποίησεν αὐτήν. Δὲν περιωρίσθη δὲ μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἀνεκάλυψε καὶ τὸ σπειροειδὲς ἐλατήριον.

Τὸ ἐλατήριον τοῦτο συνέτεινεν ἔπειτα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐγκολπιῶν ὠρολογίων, ὧν δὲν γινώσκειται οὔτε ἡ ἐποχὴ τῆς κατασκευῆς, οὔτε ὁ πρῶτος ἐφευρέτης. Καὶ κατ' ἀρχὰς ὑπῆρξαν καὶ ταῦτα ἀτελεῖ, καθότι δὲν εἶχεν ἐφευρεθῆ ἔτι ἡ ἀτρακτος, ἧτις ἐξισοῖ καὶ καθιστᾷ ὁμοίομορφον τὴν κηνητικὴν δύναμιν. Ἐπειτα ὁμοῦς ἐφευρέθη αὐτὴ ὑπ' ἀνδρὸς, οὗτινος ἀγνωεῖται τὸ ὄνομα, καὶ ἐτελειοποιήθη οὕτω τὸ ὠρολόγιον.

Μετ' ὀλίγον ἀνεκαλύφθησαν τὰ κωδωνοφόρα ὠρολόγια ἐν Ἀγγλίᾳ (τῷ 1676). Διαφιλονικεῖται δὲ ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ ὑπὸ τριῶν ὠρολογοποιῶν, τοῦ Βαρλῶς, Κουέαρ καὶ Τόμπιων. Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' ἔλαβε παρὰ Καρόλου τοῦ Β' τὰ πρῶτα ἐν Γαλλίᾳ φανέντα τοιοῦτου εἶδους ὠρολόγια.

Ὁ ΙΗ' αἰῶν, γόνιμος εἰς νέας ἀνακαλύψεις, εἶδεν ἐκκλῆμποντα τὰ ὀνόματα τοῦ Σουλῦ, τῶν

Αεροῦ, τοῦ Βερτοῦδ, τοῦ Λεπάντους, τοῦ Χάρισσων, τοῦ Βρεγέτου. Τότε κατασκευάσθησαν τὰ ναυτικὰ δι' ἐλατήριος ὠρολόγια, ὄντα θαυμαστικὰ ὄργανα ἀκριβεῖς καὶ λεπτότητας. Ἀκολούθως ἐτελειοποιήθησαν πλειότερον τὰ ὠρολόγια καὶ σήμερον τοιαῦτα, ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ κατασκευαζόμενα, δεικνύουσι συγχρόνως τὰ δευτερόλεπτα, τὰ λεπτά, τὰς ὥρας, τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τοὺς μῆνας. Ἐφθασε δὲ ἡ λεπτότης τῆς ἐγκρίσεως μέχρι καὶ τοῦ σημείου τοῦ νὰ κατασκευάζονται κομμῆσια ὑποκαμίσων, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ὠρολόγια.

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ

ΤΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΥ

(Διήγημα, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ).

Α

Πρό τινων ἐτῶν ἐν τινι ἀρχαίῳ μεγάρῳ τῆς ὁδοῦ Recourse τοῦ Λονδίνου, γνωστῷ ὑπὸ τὸ ὄνομα Game of chance house, ἦτο «χαρτοπαικτεῖον», συνήρχοντο καθ' ἐσπέραν πάντες οἱ κομφεούμενοι νεανία τῆς γειτονείας, ὅπως ριψοκινδυνεύσωσι χιλιάδας τινὰς λιρῶν στεργινῶν εἰς τὸ whist ἢ τὸ ταρόκον (α), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς τὸ diamonds-game (β).

Οἱ κομφεούμενοι τῆς γειτονείας ἐκείνης, ἀφοῦ ἐπέστρεψον ἀπὸ τοῦ Regent's park τὰ ἵπποδρόμια, ἢ ἀφοῦ ἐγυμνάζοντο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ κυρίου Wooden, (γ) ἢ ἀφοῦ ἐπανάκαμπτον ἀπὸ τὰς λεμβοδρομίας τοῦ ποταμοῦ Ταμέσιος, κατεκυριεύοντο ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ spleen (δ) ὅπερ εἶναι πάθος σχετικὸν μετὰ τὸν οὐρανὸν, μετὰ τοὺς ὑετούς, μετὰ τὰς νεφέλας τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ φυσικὸν λόγον ἠρθάνοντο οἱ νεανία οὗτοι τὴν ἀνάγκην συγκινήσεων ζωηροτέρων καὶ διε-

(α) Ἀμφότερα παιγνίδια τῶν χαρτίων. Σ. Μ.

(β) Εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον ποστούλες. Σ. Μ.

(γ) Διασήμεου ξηρομάγου καὶ διδασκάλου τῆς ξηρομάχας.

(δ) Ἀνίξις. Σ. Μ.

ρηστικωτέρων, ἃς δὲν ἠδύνατο ἀλλαχού νὰ ἐπιτύχωσιν, ἢ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον.

Ὁ τῶν Ἀγγλων χαρακτήρ εἶναι ψυχρὸς καὶ γαλήνιος, ἀλλ' ἐν τῷ μυθῷ τῆς καρδίας των ὑπάρχει τι τὸ ζῶν, τὸ πάλλον. Τὸ αἰσθάνονται, καὶ ὁμῶς ἄκοντες ὑποκύπτουσιν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς γαλήνιου καὶ ἀπαθοῦς φύσεώς των. Αἱ μέγισται αὐτῶν ἐκκεντρικότητες ἀποδεικνύουσιν ὅτι μεγάλας καταβάλλουσι προσποθείας πρὸς κατανίκησιν τῆς φύσεώς των. Ἐάν δὲ εἶαι ἀληθὲς ὅτι ἡ πρὸς τὸ χρῆμα ἀγάπη των εἶναι πάθος ἐκ τῶν ζωηροτέρων παθῶν των, τὸ χαρτοπαίγιον, ὅπερ εἶναι τὸ μέτρον δι' οὗ δύναται τις ν' ἀπαλέσῃ ἢ νὰ κερδίσῃ αὐτὸ, παρέχει αὐτοῖς ἰσχυρὰν καὶ ἐνεργητικὴν συγκίνησιν.

Ἴδού διατί οἱ νέοι ἐκεῖνοι προσήρχοντο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Game of chance house κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος. Προσῆρχοντο ἐκεῖ, ὅπως διερεθίσασιν ὀλίγον τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν, ἥτις διετέλει εἰς κατάστασιν παραλυσίας καὶ ἀτονίας, ὅπως συγκινηθῶσιν ὀλίγον μὲ τὸ Whist ἢ τὸ ἐπικίνδυνον diamonds game.

Εἶπομεν οἱ νέοι, καθότι περὶ αὐτῶν πρόκειται. Οἱ γέροντες Ἀγγλοι δὲν αἰσθάνονται πλέον τὴν μανίαν τῶν συγκινήσεων ἢ περίοδος τῆς ἐκκεντρικότητος αὐτῶν παρήλθεν. Ὁ τεσσαρακοντούτης Ἀγγλος εἶναι ἡ προσωποποίηση τοῦ θετικισμοῦ, εἶναι ἡ ζῶσα ἐνσάρκωσις τοῦ ὑπολογισμοῦ. Μόνοι οἱ νέοι ριψοκινδυνεύουσιν ἐπὶ τοῦ ἄσπου ἢ τοῦ φάντε μεγάλας περιουσίας ἀποκτηθείσας δι' ἐργασίας μακροχρονίου καὶ κόπων ἀτρίτων τῶν γονέων των.

Ὅποσοι δὲ περιουσία δὲν ἀπώλεσθησαν ἢ δὲν ἀπεδεκατίσθησαν οὕτω πως! Ὅποσοι ἐκ τῶν κομψῶν ἐκείνων νεανιῶν τῶν εἰσελθόντων εἰς τὸ μέγαρον ἐκεῖνο τὴν ἐσπέραν πλοῦσιοι, κάτοχοι 100,000 λιρῶν, δὲν ἐξῆλθον τὴν πρωίαν πτωχότεροι τοῦ πτωχοτέρου χειρῶνκτος καὶ δὲν ἐπεδιδάσθησαν τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸ διὰ τὰς Ἰνδίας ἀνεχωρῶν ἀμόπλοιοι, πληρώσατες τρι-

την θέσιν, ὅπως δυνήθωσι νὰ ἐπαναπλουτίωσι!

Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τὸ ἄξιον παρατηρήσεως. Οἱ Ἀγγλοι δὲν παίζουσιν ὡς ἡμεῖς μικρὰν τινα ποσότητα ἢ μέρος τι τῆς περιουσίας των, ἀλλὰ ριψοκινδυνεύουσιν ἀφρόνως καὶ παρατόλμως τὸ ὅλον. Τὴν ἐπιούσαν δὲ τῆς καταστροφῆς των, ἀπέρχονται εἰς Χόγκ-Κόγκ ἢ εἰς Καλκούταν, ἀλλ' ἀπέρχονται πλήρεις πίστεως, ἀτάραχοι, γαλήνιοι. Ἐμπορεύονται εἰς τὴν γόμμαν, τὰς φοινικοβλάτους, τὰ καρυόφυλλα ἰδρύουσι βιομηχανικὸν κατὰστημα ὑφισμάτων, ἐφευρίσκουσι μίαν μηχανὴν, ἀγοράζουσιν ἐπὶ πίστῶσει ἀποικιακὰ καὶ ἐπαναπλουτοῦσιν. Ἐπανακάμπτουσι τότε εἰς τὴν πατρίδα των καὶ λέγουσιν:

— Εἶμαι ἐκεῖνος ὅστις πρὸ 8 ἐτῶν ἀπώλεσα εἰς τὸ παίγιδον τὴν περιουσίαν μου· καὶ ἰσήμερον ἐπανῆλθον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ περιουσίαν διπλασίαν καὶ μὲ ἄπειρον πίστιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ Ἀγγλος δὲν παίζει πλέον τότε. Δὲν ζητεῖ πλέον νέας συγκινήσεις. Ἐπανεισέρχεται εἰς τὴν οἰκογενεῖάν του, εἰς βίον τακτικόν, αὐχναίνει εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐκλέγεται μέλος δημοκρατικῆς τινος εταιρίας, καὶ ἐγκαταλείπει τοῖς νομίμοις αὐτοῦ κληρονόμοις περιουσίαν ἡμίσεος φέρ' εἰπεῖν ἑκατομμύριον λιρῶν.

Πρωτότυπος χώρα, ἐν ἣ τὰ πάντα εἰσι παράδοξα καὶ μεγάλα! ἐν ἣ ὡς καὶ ἐν τῷ ἐλαττώματι διακρίνονται τὰ ἔχνη τῆς ἀρετῆς! ἐν ἣ πάντες σέβονται τὴν μεγαλοφυῖαν καὶ ἐξαγιαζοῦσι τὴν ἐργασίαν! ἐν ἣ πᾶς ἄνθρωπος ἔχει ἴσα τοῖς λοιποῖς δικαιώματα, καθήκοντα καὶ πόθους! Πολλάκις εἶπον κατ' ἐμαυτὸν.... «ὦ! διατί νὰ μὴ εἶμαι ἄγγλος; Διατί νὰ μὴ γεννηθῶ ὑπὸ τὸν σοβαρὸν καὶ μελαγχολικὸν ἐκεῖνον οὐρανόν, ἔθα οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται εὐγενεῖς, ἐλεύθεροι, ἀξιοπρεπεῖς;». (α).

(α) Ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὅστις εἶναι Ἴταλος. Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ ὑποθέσωσιν ὅτι αὐτὰ τὰ λέγομεν ἡμεῖς ἢ τὰ συμμοριζόμεθα. Διότι ἐξ-

B.

Πρὸ μικροῦ ἀπώλεσθη ἐν τῷ Game of chance house μία τῶν μεγίστων τῆς Ἀγγλίας περιουσιῶν.

Ἐσπέρων τινὰ ὑετώδη καὶ ψυχρὰν αἰ ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου ἦσαν κεναὶ ἀνθρώπων, τὰ θεάτρα κεκλεισμένα, αἱ λέσχαι ἔρημοι, ὁ δὲ βορῶνος τοῦ Ρόζεν, ἀγνοῶν πὸς ν' ἀποδιώσῃ τὸ κάταλβόν αὐτὸν spleen, εἰσῆλθεν ἄκων εἰς τὸ ρηθὲν κατὰστημα τοῦ χαρτοπαίγιου, ἐν ᾧ καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἀπώλεσει πολλὰ χρήματα καὶ ἐν ᾧ ὠρκίσθη νὰ μὴ θῆ πλέον τὸν πόδα. Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις τῶν παικτῶν εἰσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐμετάβλητοι ὡς εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ἐρασῶν. Μεταξὺ ἔρωτος καὶ χαρτοπαίγιου ὑπάρχει μεγίστη σχέσις. Ὁ ἔρωσ δὲν εἶναι ἄλλο ἢ παίγιδον, τὸ δὲ παίγιδον δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἔρωσ πρὸς τὸ χρῆμα. Ὁ ἔρωσ καὶ τὸ χρῆμα εἰσὶ τὰ δύο φλογερώτερα τῆς ψυχῆς πάθη, μετέχοντα ἀμφοτέρω ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ πασῶν τῶν ἀδυναμιῶν τῶν ἐμφύτων τῇ ἀνθρωπίνῳ φύσει.

Ὁ βορῶνος τοῦ Ρόζεν εἰσῆλθεν εἰς τὰς αἰθούσας ἐκεῖνας, ὅπου ἐκάθησε παρὰ τράπεζαν ἐν ἣ ἱκανοὶ φοιτηταὶ τοῦ κατὰστηματος ἐπαίζον. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκεῖνῃ ἐπεκράτει ἀπόλυτος σιγή, μὴ δικοπομένη εἰμὴ ὑπὸ τοῦ θροῦ τῶν χαρτίων καὶ τοῦ κριγμοῦ τῆς θερμάστρας. Τὰ σιγὰρα καὶ αἱ καπνοσύριγγες ἀνέδιδον νέφη καπνοῦ, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου διακρίνοντο συγκεκριμένως αἱ φυσιογνωμίαι ἀπαθῶν καὶ γαλήνιων παικτῶν.

Ἡ ἀφίξις τοῦ Ρόζεν δὲν ἠγγέλθη ἢ διὰ τοῦ ἐλαφροῦ κριγμοῦ ἑτέρας ἑδρας τεθείσης παρὰ

ἠθελόμεν ἐπιθυμήσῃ νὰ μὴ εἶμεθα ὅ,τι ἐσμὲν, τότε ἄλλον ἠθελόμεν ἐκφέρει πόθον. Φέρ' εἰπεῖν, ἠθελόμεν εἶπει:

«ὦ! διατί νὰ μὴ εἶμαι Ἕλληνας ἀρχαῖος; Διατί νὰ μὴ γεννηθῶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους, ὅτε αἱ Ἀθῆναι ἦσαν πηγὴ σοφίας, πατριωτισμοῦ, πολιτισμοῦ, ἀρετῆς, καλλιτεχνίας, δόξης;»

Τοιαῦτα ἠθελόμεν ἐκφωνήσῃ ἡμεῖς. Ἐκαστος σκέπτεται κατὰ κρίσιν κατὰ τὸ γούστῳ του. Σ. Μ.

ταῖς λοιπαῖς· οἱ παῖκται ἤγειρον τὴν κεφαλὴν, ἐκπρέπτησαν διὰ κινήματος αὐτῆς καὶ ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον των. Θὰ ἐλεγέ τις ὅτι παρὰ τοῦ νεήλυδος προσεδόμων κέρδη μεγάλα, καθόσον ἅπαντες παρετήρουν αὐτὸν διὰ τοῦ κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐφαίνοντο περιμένοντες τὴν ζήτησιν χαρτίου, ὅπως παίξῃ ριψοκινδύνως. Ὁ μπάγκος ἀνῆρχετο εἰς χιλίας λίρας. Ὁ Ρόζεν ἐζήτησε χαρτῖα παρὰ τοῦ διεμβύοντος τὸ παίγιδον. Τῷ ἐδόθησαν τρία.

— Τὸν μπάγκο σας! εἶπε.

Ἐστρεψαν ἀμρότεροι τὰ χαρτῖα καὶ ἔχασεν ὁ Ρόζεν.

Εἶτα προσέθηκε:

— Διπλασιάσω!

Τῷ ἐδόθησαν νέα χαρτῖα. Ἀλλὰ καὶ αὖθις ἡ τύχη ὑπῆρξε δυσμενὴς δι' αὐτόν. Ἐπανελάβε δὲ μὲ τὸ αὐτὸ φλεγματικὸν ὕφος,

— Τὸν μπάγκο σας!

Οἱ θεαταὶ προσείχον ἐνδιαφερόντως. Τὸ παίγιδον ἤρξατο λαμβάνον διαστάσεις σπουδαίας. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ μπαγκέρη ἐπαράχθη. Ὁ Ρόζεν ἀπώλεσε καὶ αὖθις. Ἐμμετρήθη ὁ μπάγκος καὶ ἀνῆρχετο εἰς 300,000 φράγκων.

Ὁ κερδίαις παρετήρησε τὸν βαρὸν δι' ἐταστικοῦ βλέμματος, ὡσεὶ νὰ τῷ ἔλεγε:

— Θέλετε νὰ ἐξακολουθήσωμεν;

Οὗτος διὰ νεύματος ἔδειξε τὸ χαρτοφυλάκιόν του, ὡσεὶ νὰ ἔλεγε: «εἶναι κενὸν πίστῶσιν δέχεσθε;»

Ὁ μπαγκέρης ἐνόησεν αὐτόν καὶ εἶπεν:

— Ἄν δὲν ἔχετε χρήματα μαζύ σας, δὲν βλάπτει.

Ὁ Ρόζεν λαβῶν πάλιν χαρτῖα εἶπε:

— Τὸν μπάγκο σας ὀλόκληρον!

Ὁ Ρόζεν ἔχασε καὶ πάλιν!

Ἦναψεν ἐν σιγᾷ καὶ εἶπεν:

— Ἴδωμεν ἂν ἡ τύχη θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιμένουσα. Παίζω τὴν ἰδιοκτησίαν μου τοῦ Λί. τηλεφῶν ἀντὶ τοῦ μπάγκου σας.

Ὁ ἀντίπαλος ἐράνη ἀμφιταλαντευόμενος.

Φίλοι τιές του Ρόζεν, πλησιάζαντες τῷ εἶπον:

— Ρόζεν! μετρίασον τὴν ἀπερισκεψίαν σου...

Ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν τοῦ Ρόζεν ἄστρον εἶχε δύσει πλέον!

Τὸ ἐν Αἰτλεφορδ κτήμα του ἀπώλετο!

Τὴν ἀπώλειαν διεδέχθη γενικὴ συγκίνησις.

Ὁ μπαγκέρης, περιβληθείς ὕψος ἀνθρώπου λυπούμενου ἐπὶ τῇ κακοδαμονίᾳ τοῦ Ρόζεν, εἶπεν αὐτῷ διὰ λέξεων συνεχῶς δικκοπομένων,

— Βλέπω ὅτι ἡ τύχη δὲν σὰς βοηθεῖ εἰς τὰ χερσία. Μήπως ἐπιθυμᾶτε ν' ἀλλάξωμεν παιγνίδιον...

μήπως θέλετε φερ' εἰπεῖν νὰ παίζωμεν...

— Τὴν μίαν! διέκοψεν αὐτὸν ὁ Ρόζεν.

— Τὴν μίαν, ἔστω! ἀπεκρίθη ὁ παίκτης.

Ἀμφότεροι ἠγέρθησαν καὶ εἰσῆλθον εἰς ἕνα δωματίον. Ὁ Βερῶνος καὶ ὁ ἀντίπαλός του ἐκάθησαν καὶ ἐζήτησαν δύο φιάλας ζύθου ἐγγωρίου, αἵτινες ἐκοιμήθησαν αὐτοῖς.

— Πόσον θὰ παίζωμεν κάθε φοράν; ἠρώτησεν ὁ Ρόζεν.

— Χιλίας λίρας, εἶπεν ὁ ἄλλος.

Ἐκαστος αὐτῶν ἔχυσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης σταγόνα ζύθου καὶ εἶπον τῷ ὑπηρέτῃ «ἔσμεν ἔτοιμοι».

Ὁ ὑπηρέτης, ἀφοῦ παρετήρησε τὰς δύο σταγόνας καὶ ἀπερῆθη ὅτι εἰσὶν ἰσομεγεθεῖς, ἀφοῦ ὠμολόγησεν ὅτι τὸ φωτίζον τὰς δύο σταγόνας φῶς εἶναι ἴσον, ἀφοῦ παρεκάλεσε τοὺς περιεστῶτας νὰ μὴ κινήθωσιν, ἐπὶ ποιῆ πληρωμῆς τοῦ παιχθησομένου ποσοῦ, ἐκίνησε θώμιγκα καὶ ἐτόραξε μέγα ριπίδιον, ἀποδιώξαν ἀπάσας τὰς εἰς τὴν στέγην τῆς αἰθούσης ἐπικαθήμενας μίνας, αἵτινες ἐκάθησαν ἐν μέρῳ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Αἱ λοιπαὶ περιορίσθησαν εἰς τὴν ἐν τῷ δωματίῳ πτήσιν.

Πάντες παρηκολούθουν διὰ τοῦ βλέμματος τὰς διαφόρους πτήσεις τῶν μινῶν καὶ τὰς διουθύνσεις, ἃς ἐλάμβανον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἦλθον νὰ καθήσασιν παρὰ τὴν σταγόναν τοῦ Ρόζεν, ἀλλ'

ἀφῆκε, μετανοήσασαι, μετέβησαν εἰς τὴν τοῦ ἀντιπάλου του. Ὁ Ρόζεν ἔχασε πάλιν.

Ἐπαιζαν ἀμφότεροι μέχρι τῆς πρωίας. Ἀλλ' αἰετοῦ ἡ τύχη κατεδίωκε τὸν Ρόζεν, ὅστις μετὰ τὸ κτήμα του τοῦ Αἰτλεφορδ ἀπώλεσε καὶ 2 1/2 ἑκατομμύρια λίρῶν!... Κατεστράφη!

Γ'

Ἀνχωρήσας ἀπὸ τοῦ Game of chance house ὁ Ρόζεν ὅπως μεταβῆ εἰς τὴν οἰκίαν του, διήλθεν ἀπὸ τῆς γερύρας τοῦ Ταμέσιος καὶ ἔστη ἐπὶ στιγμὴν ἐπ' αὐτήν. Παρατήρησε τὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνατέλλοντα ἥλιον, τὰς παραπλευσάσας πολυαριθμούς λεμβούς, τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καλυπτομένας ὑπὸ μολυβδοχρόων κεράμων, τὴν φύσιν ὀλόκληρον, καὶ... ἐπέφηλε ὅτι θλιβερός ἦτο ὁ βίος καὶ βαθυτάτη ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ!

Μυχία φωνὴ τῷ ἔλεγε:

— Ρόζεν, ἀπώλοκα! Ἐξέτασον καλῶς τὴν θέσιν σου· πρόσθετος τὴν σημερινὴν ἀπώλειαν τόσων χρημάτων εἰς τὴν ἑτέραν, τὴν προηγουμένην, καὶ θὰ εἶδῃς ὅτι δὲν σοὶ ἀπέμεινεν ἢ πολλοστημόριον τι τῆς περιουσίας σου. Αἱ μίαι ἐκεῖναι σὲ κατέστρεψαν. Τί θὰ πράξῃς ἐν χώρᾳ ἐν ἣ ἡ πενία διατελεῖ εἰς ἀπελπιστικωτάτην κατάστασιν καὶ περιπεφρονημένη; οὐ, Βερῶνος τιμώμενος; τῶς καὶ φηλοῦμενος; καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν ὠραίων νεανίδων ποθούμενος; Βλέπεις; Τοιοῦτος ἔστιν ὁ κόσμος. Ἐρχεται κακὴ τις ὥρα διὰ πάντα θνητῶν. Νῦν ἐφθασεν ἡ ἰδική σου. Πρέπει τὰ σκεφθῆς. Ἄλλος τις, μὴ ἀνείκων εἰς τὴν διάσημον οἰκογένειαν τῶν Ρόζεν, θὰ ἐπεδίωδετο εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἄλλην τινα ἐργασίαν, ἀλλὰ σὺ δὲν δύνασαι νὰ πράξῃς τοῦτο. Διὰ σὲ δὲν ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας... Παρατήρησον πόσον ὠραία ρεῖ ὁ Τάμεσις, πόσον βαθύς εἶναι, ὅποση βασιλεύει ὑπ' αὐτὸν σιγὴ καὶ γαλήνη! Καὶ τί; Θεωρεῖς δυσχερὲς νὰ πνιγῇ ἐν αὐτῷ Θάρρος, Ρόζεν, θάρρος! ῥιφθῆτι ἀπὸ τῆς γερύρας εἰς τὸ ἐπάργυρον κῆμά του!

Καὶ ὁ Ρόζεν ἠτοιμάζετο νὰ τὸ πράξῃ, ὅπο-

ταν ἐνεθυμήθη ὅτι εἶχε σύζυγον μόλις εἰκοσάετα, ἧς τινος ἐδηλητηρίασε τὸν βίον καὶ τὴν νεότητά διὰ τῆς κακῆς του διαγωγῆς, ἧς τινος κατέστρεψε τὴν προίκα διὰ τοῦ χαρτοπαιγνίου.

Ἡ σύζυγός του ἀνήκεν εἰς οἰκογένειαν Πικτρικίων τοῦ Δουβλίνου καὶ εἶχε συζευθῆ τὸν Ρόζεν ἐξ ἔρωτος· ὁ νοῦς τῆς νεάνιδος, ἐξαφθεῖς ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Σκῶτ, ἐπίστευσεν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ρόζεν θὰ εἶδη τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἡ φαντασία τῆς ἐγέννησεν. Ἡ γυνὴ, ὅταν ἀγαπᾷ, νομίζει ὅτι ὁ ἐραστής τῆς ἔχει πᾶσαν τελειότητα δυναμένην νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῆ.

Ὁ Ρόζεν ἦτο πρόσθετος ὠραῖος· εἶχεν ἀνάστημα ὑψηλόν, χαρακτηριστικὰ ἐκφραστικὰ, κόμην μακρὰν καὶ κάστανοχρῶν, ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ κυανούς καὶ ἐνεδύετο κομψοπρεπῶς. Τὸ τελευταῖον προτέρημα εἶναι τὸ μόνον τῆς διεφθαρμένης καὶ ἐλαττωματικῆς κοινωνίας τῆς καλουμένης τ ο ὕ σ υ ρ μ ο ὦ. Ἐκτὸς τούτου ὁ Ρόζεν ἠπνευσεν ἀξιόλογα, ἦτο καλὸς ξιφομάχος καὶ ἐθήρευε δεξιότατα. Ἦτο ἀριστὸς κολυμβητῆς καὶ ἐπαίξε τὴν ἄρπαν μετὰ τέχνης ἀπαρμιλλοῦ, ἐφ' συγχρόνως ἦδε γλυκύτατα καὶ παθητικώτατα.

Ταῦτα πάντα κατέθελεν τὴν Αἰμιυλίαν Στράφορδ, ἧτις ὑπέθεσεν ὅτι αὐτὸς θὰ εἶχε καὶ καρδίαν. Καὶ δὲν ἠπατήθη. Διότι, τῷ ὄντι, εἶχε καρδίαν ὁ Ρόζεν, καὶ μάλιστα ἀγαθὴν, ἀλλ' αἱ κακαὶ ἐξαιεῖς, ἡ ἀένναος παρεκτροπὴ, ἡ ἀνία, ἡ ἀνάγκη συγκινήσεων νέων, ἣν οὗτος συνεχῶς ἠεθάνετο, κατέστησαν αὐτὸν ἂν οὐχὶ κακόν, παραμελοῦντα ὅμως τὰ καθήκοντά του τὰ ἱερώτερη, τὸν κατέστησαν ξένον τῆς ἀγνῆς καὶ γαληνίου οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΟΔΟΝΤΕΣ.

Κοινὴ ὑπάρχει παρὰ τῷ λαῷ ἰδέα ὅτι οἱ ὀδόντες δὲν εἶναι ἄλλο ἢ κοινὰ κόκκα-

λα. Καὶ ὅμως δὲν ἔχει οὕτως. Οἱ ὀδόντες σύγκεινται ἐξ οὐσίας λίαν σκληρᾶς, σκληροτέρας ὀστοῦ, τῆς κοινῶς καλουμένης φ ἰ λ δ ι σ ι. Αὕτη περικαλύπτεται ὑπὸ στρώματος σκληροτάτου καὶ στιλπνοῦ, καλουμένου μ ἰ λ τ ο υ.

Ὁ ὀδὸς ἔχει τρία διακεκριμένα μέρη, ἅπερ ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ διακρίνη ἅμα ὡς θῆ τὸν δάκτυλον ἐφ' οἰουδὴ πότε ὀδόντος. Α'. τὸ μέρος τὸ ἐξέχον τῶν οὐλῶν, ὅπερ καλεῖται σ τ ε φ ἄ ν η. Β'. Τὸ ὄριον τὸ χωρίζον τὸ οὐλον ἀπὸ τῆς στεφάνης καὶ καλούμενον α ὕ χ ῆ ν, καὶ Γ'. Τὸ ὑπὸ τῶν οὐλῶν καλυπτόμενον μέρος, τὸ καλούμενον ρ ἰ ζ α. Ἡ ρίζα τηρεῖ στερεὸν τὸν ὀδόντα, διότι δι' αὐτῆς προσηλούται αὐτὸς εἰς τὰς σιαγόνας.

Ἀλλὰ πῶς οἱ ὀδόντες σχηματίζονται; Οἱ ὀδόντες γεννῶνται, ἀυξάνουσι καὶ πίπτουσιν ὡς ἐξῆς.

Ἐντὸς τῶν σιαγόνων ὑπάρχουσι μικραὶ τινες κυψελίδες, καὶ τόσαι τὸν ἀριθμὸν, ὅσοι εἰσὶν οἱ μέλλοντες νὰ φυῶσιν ὀδόντες. Αἱ κυψελίδες αὗται ἔχουσι τὸ σχῆμα μήλου ἐν μικρογραφίᾳ, καλοῦνται δὲ ὀδοντοκυψέλαι. Ἐκάστη αὐτῶν σύγκειται ἐκ δύο λεπτοτάτων μεμβρανῶν, σχηματιζομένων οὐσιωδῶς ὑπὸ πυκνοῦ δικτύου ἀρτηριῶν ἐν μέσῳ τῆς ὀδοντοκυψέλης ὑπάρχει πυρὴν ἀπαλὸς, ὅστις κατὰ τὸ σχῆμα ὁμοιάζει τῷ βολβῷ τῶν φυτῶν. Ἐντὸς αὐτοῦ εἰσέρχονται πολυάριθμα αἱματοφόρα ἀγγεῖα καὶ νεύρα. Ὁ βολβὸς οὗτος εἶναι τὸ ἔμβρυον τοῦ ὀδόντος καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς διαρκείας αὐτοῦ.

Ὁ βολβὸς ἀυξάνει καθ' ἐκάστην καὶ ἐπὶ τέλους διασπᾷ τὸ οὐλον καὶ ἐξέρχεται

ται βαθμηδόν αὐτοῦ, μεταβαίνων εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τῆς διαρκείας του.

Τέλος, ἐπειδὴ πλέον δὲν τῷ χορηγεῖται τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συντήρησίν του ὑλικόν, ἀποσπᾶται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πίπτει. Οὕτω φθάνει εἰς τὸ τρίτον τῆς διαρκείας του στάδιον.

Δις, ὡς ἕκαστος γινώσκει, ἔχει τὴν ὀδοντοφυίαν ὁ ἄνθρωπος. Τὴν πρώτην, ἥτις καὶ π ρ ὁ σ κ α ι ρ ο ς καλεῖται, κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ βίου ἔτη, καὶ τὴν δευτέραν, διαρκῆ καλουμένην, μετὰ τὸ ἑβδομον τῆς ἡλικίας του ἔτος.

Ἡ πρώτη ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 7ου μηνὸς μετὰ τὴν γέννησιν. Καὶ πρῶτον ἀναφαίνονται οἱ μεσαῖοι ὀδόντες τῆς κάτω σιαγόνας, οἵτινες καλοῦνται τ ο μ εῖ ς, εἰτα οἱ τομείς τῆς ἄνω σιαγόνας. Ἀκολούθως φύονται οἱ πλάγιοι ἐξωτερικοὶ τῆς κάτω, μεθ' οὓς οἱ ἀντιστοιχοῦντες τῆς ἄνω εἶτα, περὶ τὸν 15 ἢ 17 μῆνα, οἱ πρῶτοι γόμφιοι ἢ τραπεζῖται τῆς κάτω, μεθ' οὓς οἱ ἀντίστοιχοι τῆς ἄνω, ἐπειτα φύονται οἱ κυνόδοντες κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τέλος συμπληροῦσι τὴν ὀδοντοφυίαν οἱ δύο τελευταῖοι γόμφιοι τῆς κάτω καὶ ἄνω σιαγόνας κατὰ τὸν 30 ἀπὸ τῆς γεννήσεως μῆνα.

Ἡ δευτέρα ὀδοντοφυία δὲν εἶναι ἄλλο, ἢ ἀντικατάστασις τῶν ὀδόντων τῆς πρώτης.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀδόντων διαφέρει ἀναλόγως τῆς ἡλικίας. Οὕτω λ. γ. ὁ μὲν παῖς ἔχει 20 μόνον ὀδόντας, ὁ δ' ἐνήλικος τριάκοντα καὶ δύο, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ 30 ἢ καὶ 28 μόνον, καὶ τοῦτο συνέπεια τῆς βραδείας ἐμψάνσεως τῶν ὀδόντων τῆς φρονήσεως, οἵτινες ἐνίοτε ἐλλείπουσι.

Οἱ ὀδόντες ὑπάρχουσιν ὡς ἑξῆς διηρημένοι.

Ἐν ἐκάστη σιαγόνῃ ὑπάρχουσιν 16 ἢ 17 τομείς, 2 κυνόδοντες καὶ 10 γόμφιοι. Οὗτοι πάλιν διαιροῦνται εἰς 4 μικροὺς καὶ 6 μεγάλους. Οἱ τομείς, καὶ δύο κυνόδοντες, ἔχουσι μίαν μόνην ρίζαν· οἱ γόμφιοι ἢ τραπεζῖται δύο ρίζας, ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ μεγάλοι τρεῖς καὶ ἐνίοτε τέσσαρας. Αἱ ρίζαι αὗται συνήθως εἰσι διηρημένοι, ἐνίοτε ὁμως συνέρχονται ἐν εἰδει κώνου, ὅπερ πάντοτε σχεδὸν συμβαίνει εἰς τοὺς ὀδόντας τῆς φρονήσεως, ἀναφανομένους ἀπὸ τοῦ 25—35 ἔτους. Καὶ οἱ μὲν ὀδόντες τῆς ἄνω σιαγόνας κλίνουσι πάντοτε πρὸς τὰ ἔξω καὶ κάτω. Ἐκ δὲ τῶν τῆς κάτω σιαγόνας, οἱ μὲν τομείς, κυνόδοντες καὶ μικροὶ γόμφιοι εἰσι κάθετοι, οἱ δὲ μεγάλοι γόμφιοι κλίνουσι πρὸς τὰ ἔσω.

Οἱ ὀδόντες ἔχουσι μεγίστην ἀνάγκη προσοχῆς ἂν δὲν θέλωμεν νὰ καταστραφῶσι καὶ νὰ πέσωσι πρῶτῳ. Τὸ κρέας καὶ τὰ γλυκίσματα καταστρέφουσιν αὐτοὺς ἰδίως. Διὰ τοῦτο τὸ κρέας δέον νὰ μασσῶμεν ἢ μετ' ἄρτου, ἢ μετὰ χόρτων, ὅπως μὴ μένη μετὰ τῶν ὀδόντων καὶ φθειρόμενον, βλάβη αὐτοῦς. Τὰ γλυκίσματα δὲ πρέπει ὅσον οἷόν τε ν' ἀποφεύγωμεν· εἶναι τῷ ὄντι ἀσύνετοι γονεῖς τινες, δίδοντες συνεχῶς τοῖς τέκνοις των ζάχαριν, κατατρέφουσιν βαθμηδόν τοὺς ὀδόντας.

Μετὰ τὸ φαγητόν, ἐὰν παρεμβληθῆ τι μετὰ τῶν ὀδόντων, καλὸν εἶναι νὰ μασσῶμεν βραδέως τεμάχιον ξηρὸν φλογώματος ἄρτου.

Αἰφνηδία μετάβασις ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ

εἰς τὸ θερμὸν καὶ τ' ἀνάπαλιν, βλάπτει σπουδαίως τοὺς ὀδόντας.

Ὅποταν ὀδούς τις φθαρῆ, οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει μέτον σωτηρίας δι' αὐτὸν ἢ τὸ ν' ἀποσπασθῆ. Ἡ πωμάτωσις, τὰ φάρμακα καὶ τὰ ἄλλα μέσα εἰσι περιττὰ πάντως. Μόνον ἐὰν ἀποσπασθῆ, δύναται νὰ σωθῶσιν οἱ λοιποὶ ὀδόντες, οἵτινες ἄλλως πε διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ φθαρῶσι καὶ αὐτοί.

ΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ.

Οἱ ἀδάμαντες ἐθεωρήθησαν ἀεὶποτε μετὰ τὸ πέντων τῶν κοσμημάτων τὰ ἀρίστα. Πόθεν δὲ προῆλθεν ἢ τοιαύτη τῶν ἀδαμάντων προτίμησις; Τίνα ἔχουσιν οἱ ἀδάμαντες προτερήματα; Τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἐὰν ἀναζητήσωμεν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις συγγραφεῦσι, θὰ μάθωμεν ὅτι οἱ ἀδάμαντες κέκτηνται ἰαματικὴν ἰδιότητα, οἷον προφυλάσσουσι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ δυστυχίας καὶ κινδύνου καὶ ὅτι ὁ ἀδάμας σύγκειται ἐκ τῶν εὐγενεστέρων μειάλλων, οἷον χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ. Διστείνοντο πρὸς δε οἱ ἀρχαῖοι ὅτι διελύετο εἰς τὸ αἶμα τράγου. Ὁ Πλίνιος ἔλεγε ὅτι οὐδέποτε τὸ πῦρ δύναται νὰ θερμάνῃ αὐτὸν καὶ ὅτι ὁ ἀδάμας πιέζεται μὲν καὶ παραμορφοῦται, ἀλλ' οὐδέποτε συντριβεται ἢ διακρίεται εἰς τεμάχια.

Περιττὸν θεωροῦμεν ν' ἀναιρέσωμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς τῶν ἀρχαίων ἰδέας, διότι αὗται πίπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ κύριοι ἀρχαῖοι ἔσφαλλον εἰς ὅλα καὶ καθ' ὅλα, προκειμένου περὶ ἀδαμάντος.

Ὁ ἀδάμας εἶναι σκληρότατος· δὲν ἔχει δὲ οὐδεμίαν ἀξίαν δι' ἐκείνον ὅστις δὲν θεωρεῖ αὐτὸν ὡς πολυτίμον κόσμημα. Καθίσταται μόνον χρήσιμος τῷ τεχνίτῃ, ὅστις δι' αὐτοῦ δύναται νὰ κόψῃ ἢ χαράξῃ ἄλλα σκληρὰ σώ-

ματα, οἷον ὁ ὑελοποιὸς, ὅστις κόπτει τὸν ὑελον ἢ ὁ χρυσοχόος, ὅστις χαράσσει σημεῖα ἐπὶ ἄλλων λίθων.

Ἄλλο τοῦ ἀδαμάντος προτέρημα εἶναι ἡ κρυσταλλίνη του ὕψις ἢ κομψοτάτη καὶ ὁ πρῶτος τύπος τρόπος του τοῦ ἐλκεῖν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ὡσεὶ νὰ μὴ ἐλάμβανε θάνατον φῶς, ἀλλὰ νὰ ἦτο αὐτὸς κατ' εὐθείαν σῶμα αὐτῆς φωτον.

Ἄλλ' οὐχὶ ἡ σκληρότης, ἡ ὠραϊότης, αἱ ἡλεκτρικαὶ ἰδιότητες, ἢ ὁ ἐν τῷ σκότει φωσφορισμὸς τοῦ ἀδαμάντος καθιστῶσιν αὐτὸν ἀντικείμενον τότε πολυτίμον, πολυτιμώτερον δὲ καθιστάμενον ἐὰν τὸ βάρος του εἶναι ἀνώτερον. Ἡ ἀληθὴς, ἢ πραγματικὴ τοῦ ἀδαμάντος ἀξία οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ τὸ δυσσεύρετον αὐτοῦ. Ἐὰν αὐριον ὁ πλέον ἀσήμενος κρυσταλλοῦ ἐξέλαιπεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκωνται ἢ εὐάριθμα αὐτοῦ τεμάχια, θὰ ἐτιμᾶτο καὶ αὐτὸς καὶ ἴσως ὑπὲρ τὸν ἀδάμαντα. Ἀπόδειξις ἔστωσαν τὰ ἀρχαῖα ὄπλα, εἰς ἃ ἐνυπῆρχε σίδηρος, ἅτινα ἦσαν πολυτιμώτατα, ἐνῶ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ εἶχον μικρὰν ἀξίαν, διότι ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς ὑπῆρχον ἐν ἀθροῖν, ἐνῶ ὁ σίδηρος ἦτο τὸ δυσσεύρετον καὶ δυσκατέργαστον.

Οἱ ἀδάμαντες εὐρίσκοντο ἐπὶ χρόνον πολὺν ἐξαιρετικῶς μόνον ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ, καὶ εἰδικώτερον εἰς τινὰς ποταμῶν κοίτας τῶν ἐκπαρχῶν Γολκόνδης καὶ Βισαπούρ ἐν Ἰνδία, ἐν τῇ νήσῳ Βορνέου, ἀνατολικῶς τοῦ Θιὰμ. Τῶν καὶ ἐν τισὶ μέρεσι τῶν Οὐραλίων ὀρέων. Νῦν ὁμως ἡ μεγίστη τῶν ἀδαμάντων ποσότης ἐξάγεται ἐκ Βρασιλίας.

Ἀπὸ τοῦ 1722 μέχρι τοῦ 1822, ἦτο ἐν τῷ αἰῶνι, ἐξήχθησαν ἀδάμαντες ἐκ Βρασιλίας ἀξίας 77 ἑκατομμυρίων.

Ἐρχόμενοι τώρα εἰς τὴν χημικὴν τοῦ ἀδαμάντος σύνθεσιν, λέγομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει ὁ γραφίτης λίθος, ἦτοι ἡ ὕλη ἐκείνη ἐξ ἧς κατασκευάζονται τὰ μολυβδοκόνδυλα. Ἡ

λη δὲ ὑπάρχει διαφορὰ, εἰμὴ ὅτι ἡ τελευταία σύγκειται ἐξ 96 μερῶν ἄνθρακος ἐπὶ 4 πυρίτου λίθου, ἀργίλου καὶ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, ἐνῶ ἡ πρώτη εἶναι καθαρὸς ἄνθραξ (carbonio). Ὁ ἀδάμας λοιπὸν εἶναι ἄνθραξ ὃν ἡ φύσις ἀπεκρυστάλλωσεν ἐν τοῖς ὑπογείοις αὐτῆς μυστηριώδεις χαλκείους. Ὁ εὐγενὴς οὗτος λίθος καταστρέφεται ἐν τῷ πυρί. Ὁ Ἀβεράνης καὶ ὁ Τορκιόνης ἐν Φλωρεντία ἔκαυσαν πρῶτοι ἀδάμαντα καὶ εἶδον ὅτι οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ ἀπέμεινε μετὰ τὴν καύσιν. Ὁ Λαβοασιὲ ἀπέδειξεν ὅτι ἐὰν ἀδάμας κατ' ἐντόν, κεκλεισμένου ἀγγείου, ἀναπτύσσει ἄνθρακικὸν ὀξύ. Τέλος ὁ Κούμβου, ὁ Δάβου καὶ τελευταῖος ὁ Δουμᾶ ἀπέδειξαν ὀριστικῶς καὶ ἀναμφισβήτητος ὅτι ὁ ἀδάμας εἶναι, ὡς προέφημεν, ἄνθραξ ἀποκρυστάλλωθεις.

Ἄν ὅμως οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι κατώρθωσαν νὰ ἀποσυνθέσωσι τὸν ἀδάμαντα, δὲν ἠδυνήθησαν διόλου νὰ συνθέσωσιν αὐτὸν, μ' ὅλας τὰς γενομένας ἀποπειράς.

Ἡμεῖς δὲν φθονοῦμεν οὐδὲ θαυμάζομεν τοὺς ἀνακαλύψαντας τὸν ἀδάμαντα, διότι κατ' οὐδὲν ὠρέθησαν τὴν ἀνθρωπότητα. Πλείοτερον αὐτῶν θαυμάζομεν καὶ σεβόμεθα τὸν εἰσαγαγόντα τὰ γεωμῆλα εἰς τὴν εὐρώπην, ἢ τὸν ἐφευρόντα τὴν δαμαλίτιδα. Ἄλλως, φίλοι ἀναγνώσται, ἂν ἐγινώσκατε τὰς αἰματηρὰς ἱστορίας τῶν μεγαλειτέρων ἀδαμάντων, ἴσως καὶ σεις, οὐ μόνον δὲν θὰ ἐθαυμάζετε τοὺς ἐφευρέτας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ θὰ τοὺς ἐκαταράσθε, ἀπιτροπιάζομενοι ἐφεξῆς τοὺς ἀδάμαντας καὶ φεύγοντες τὴν λάμψιν αὐτῶν.

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Ἐὰν ἡ μονομαχία εἶναι πολλάκις ἀποτέλεσμα τῆς ἀρχῆς, τῆς ἐνδικίτης ἢ μοιραίας προκαταλήψεως, πολλάκις οὐχ ἦττον εἶναι καὶ ἀποτέλεσμα πίθου, αἰμοχαροῦς, ἐνδεικνύοντος μέχρι τίνος βαθμοῦ σκληρότητος καὶ ἀπ-

ανθρωπίας δύναται νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν χαλιναγωγῆ τὰς ὁρμὰς του διὰ τῶν ἠνίων τῆς λογικῆς.

Ἡ μονομαχία δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ μετὰ τὴν αὐτοχειρίαν κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀμφοτέραι περιφρονοῦσι τοὺς τε θεοὺς καὶ ἀνθρωπίνους νόμους. Ὁ αὐτόχειρ ὅμως, ὅσῳ ἐνόχος καὶ ἀνυποτεθῆ, οὐδέποτε φθάνει εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἐνοχῆς τοῦ μονομάχου, ὅστις, συναισθανόμενος ὅτι εἶναι ἰσχυρότερος τοῦ ἀντιπάλου του ἢ δεξιότερος αὐτοῦ, προκαλεῖ αὐτὸν καὶ τὸν φονεύει ἀσπλάχνως, ἐπαίρομενος ἔπειτα ἐπὶ τῷ διαπραχθέντι κακούργηματι.

Διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους τὸ φονεῦν εἶναι συνήθεια, εἶναι ἀνάγκη. Ὑπῆρξαν πολλοὶ περιελθόντες εἰς ἀπελπισμὸν διότι ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα δὲν ἔτυχον τῆς εὐκαιρίας νὰ μονομαχήσωσιν. Ὑπῆρξέ τις ἐν Παρισίοις μονομαχῶν σχεδὸν τακτικῶς τρεῖς τῆς ἡμέρας. Ὅποτε δὲ δὲν προσεβάλλετο, ἵνα ζητήσῃ ἱκανοποίησιν, ἐφρόντιζε, διεκδικῶν τὰ δικαιώματα ἄλλων, νὰ μονομαχῇ ὑπὲρ αὐτῶν. Πληγωθεὶς πολλάκις, παρεπονεῖτο οὐχὶ διότι ἐπασχεν, ἀλλὰ διότι αἱ πληγαὶ του δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ μονομαχήσῃ. Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν πάντες οἱ ἄλλοι ἐσέβοντο καὶ ἐδείκνυον διὰ τοῦ δακτύλου ὡς ἀριστον ξιφομάχον, ἐφρόνευσεν ἐν Διέππῃ νεκρίας τις, ὅστις, οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ ὄπλον.

Σήμερον οἱ μονομάχοι δὲν εἶναι πολυάριθμοι ὡς ἄλλοτε ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ σκοτούς. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐπίσεν αὐτοὺς ἱκανῶς καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἀραιωθῶσι. Κατὰ τὸν μεσαίωνα ἡ αὐτὴ κοινὴ γνώμη, ἀλλ' ἀποτετυφλωμένη τότε καὶ ἀμαθῆς, ἐπέβαλε τὴν μονομαχίαν ἐπὶ ὀνόματι τῆς τιμῆς (!!!). Σήμερον τὴν καταδικάζει δικαίως ἐπὶ ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας. Οἱ νόμοι καταδιώκουσι σχεδὸν πανταχοῦ αὐτήν, ἐν ἴσῃ τιθέμενοι μίση αὐτήν τε καὶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν. Ἐπίσσωμεν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ καιρὸς καθ' ὃν δὲν θὰ ὑπάρχει παντα-

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αἱ βιβλιοθήκαι ἐν Εὐρώπῃ. — Ἐκ τινος στατιστικῆς ἐξάγεται ὅτι αἱ τῆς Εὐρώπης βιβλιοθήκαι περιέχουσι τόμους τῆς μὲν Γαλλίας 6,200,000, τῆς δὲ Ἰταλίας 4,150,000, αἱ τῆς Αὐστρίας 2,500,000, αἱ τῆς Πρωσσίας 2,000,000, αἱ τῆς Ἀγγλίας, 1,800,000, αἱ τῆς Ρωσσίας 850,000. Τῶν δὲ μικρῶν κρατῶν περὶ τὰς 800,000. Ἡτοι ὑπάρχουσι τὸ ἅλον ἐν Εὐρώπῃ 18,300,000 τόμων. Καὶ ὅμως... ἐνῶ τόσα ἑκατομύρια βιβλίων ὑπάρχουσιν, εὐρίσκονται τόσοι ἄνθρωποι ἀγνοοῦντες ἀνάγνωσιν!

Ὁ Μορφεὺς ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου. — Γενομένης δίκης τινὸς ἐν τινι κακούργιῳδικεῖφ τῆς Ἰταλίας, ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐνῶ ἐξητάζοντο οἱ μάρτυρες, ἀπεκοιμήθη!

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων, ὁ πρόεδρος, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, εἶπεν αὐτῷ — Ἐχετε τὸν λόγον πρὸς ὑποστῆριξιν τῆς κατηγορίας.

Ὁ εἰσαγγελεὺς εἶπε τότε πρὸς τοὺς ἐνόχους:

— Κύριοι, ἠκούσατε τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων κάλλιον ἐμοῦ, καὶ ἐπειδὴ δύνασθαι νὰ ἐκτιμήσῃτε αὐτὰς κάλλιον ἐμοῦ, ἐναποτίθεμαι εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐθυδικίαν σας.

Οἱ ἐνορκοὶ ἐγέλασαν καὶ ἠθώωσαν τὸν δικαζόμενον.

Ὁ Μορφεὺς τὴν φορὰν ταύτην συνετέλεσεν ὅπως σωθῆ ὁ κατηγορούμενος.

Ὁ ἀνθρώπινος βίος. — Ὑπομονητικὸς μαθηματικὸς ἔκαμε τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν.

Ὁ ἄνθρωπος ζῇ κατὰ μέσον ὄρον 50 ἔτη.
 ὅτ' κοιμηθῆ 6,082 ἡμέρας.
 ὅτ' ἐργασθῆ 1,532 »
 ὅτ' περιπατήσῃ 761 »
 ὅτ' διασκεδάσῃ, 3,803 »
 ὅτ' ἀσθενήσῃ 520 » κτλ.

παι τὸ ἀνόσιον τοῦτο ἔθιμον.

Ἡ μονομαχία, εἶπε ποινικολόγος διάσημος, ἀντίκειται εἰς τὸ φυσικὸν δίκαιον, διότι πάντα τὰ ζῶα ἔχουσι τοιοῦτον ὄργανισμὸν ὅστις νὰ συντηρῇ τὴν ζωὴν των, τὸ δ' ἐνστικτον ὁδηγεῖ αὐτὰ νὰ φροντίζωσι περὶ ἀσφαλείας αὐτῆς. Ἀντίκειται εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν, διότι ἐν πάσῃ πεπολιτισμένῃ χώρᾳ ἕκαστος δέον ν' ἀφιερῶ ἑαυτὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, ἢ ἀνήκει ἡ ζωὴ παντὸς πολίτου. Ἐπομένως οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἢ τὴν τοῦ ἄλλου, ἀνευ ὠφελείας τῆς κοινῆς πατρίδος. Ἀντίκειται εἰς τὴν θρησκείαν, διότι ὁ χριστιανισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τὸν φόνον, οὔτε τὴν προσβολὴν ἐπιτάσσει μάλιστα τὸ συγχωρεῖν τοὺς ἄλλους. Ἀντίκειται εἰς τὴν λογικὴν, διότι ὁ προσβληθεὶς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ὅτ' λάβῃ ἱκανοποίησιν, πολλάκις πληγόνεται ἢ φονεύεται, καὶ ἀντὶ ἱκανοποιήσεως, λαμβάνει δευτέραν προσβολὴν δι' ἐγκληματικῆς πράξεως τοῦ ἀντιπάλου του, ἢν ὁ ἴδιος ἐπεκύρωσεν. Ἀντίκειται τέλος εἰς τὴν τιμὴν, διότι ἐὰν ὁ νόμος ἀπιτῇ νὰ λάβῃ ὁ προσβληθεὶς ἱκανοποίησιν παρὰ τοῦ προσβαλόντος, ἀπαγορεύει ὅμως τὸ νὰ τύχωμεν τοῦ σκοποῦ τούτου διὰ μέσου καταδικαζομένου ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ δικαίου, τοῦ Ποινικοῦ νόμου, τῆς λογικῆς καὶ τῆς θρησκείας.»

Ὡς γνωστὸν ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι ἐψηφίσθη ἢ ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῆ νόμος Δρακόντειος κατὰ τῆς μονομαχίας, καίτοι ὑπῆρχεν ἄρθρον ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι ἀπαγορεύον αὐτὴν ἐπὶ ποινῇ.

Εὐκτέον νὰ ἐξαλειφθῆ τέλεον καὶ διὰ παντὸς τὸ γελοῖον τοῦτο καὶ ἐλεεινὸν τοῦ μεσαιωνοῦ λείψνον, πρὸς τιμὴν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τρώγομεν κατὰ τὸ διάστημα τῶν 50 τούτων ἐτῶν.

Μαρτον	λίτρας	135½
Κρέας	»	6080
Ἄλλα τροφὰς	»	4672

Πίνομεν δὲ, 6930 λίτρας ὕδατος, ἤτοι ὀλόκληρον λίμνην, ἐφ' ἧς ἡδύνατο ἀξιόλογα νὰ πλεύσῃ ἀτιμόπλοιον!

Τράπεζα ἀντὶ συζύγου.— Γονή τις, δυσταραστηθεῖσα κατὰ τοῦ συζύγου της, ὅστις καθ' ἐσπέραν ἐπέστρεφεν οἰνοβαρῆς καὶ ἔδερν αὐτὴν ἀνηλεῶς, ἐσκέφθη ν' ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου.

Εἰς τὴν στέγην τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἐκειμῶντο, ὑπῆρχε κρόκος ἀφ' οὗ διεπέρασε σχοιγίον, τὴν ἄκραν τοῦ ὁποίου μετέβαλεν εἰς βρόχον. Ἄμα ὁ σύζυγός της εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, παρετήρησεν ὅτι ἡ γυνὴ του δὲν ἐπέπληξεν αὐτὸν ὡς ἄλλοτε καὶ, πονηρὸς ὢν, ἐνόησεν ὅτι ἡ πολλὴ γαλήνη ἐδήλου προσεχῆ τρικυμίαν. Δὲν εἶπε λοιπὸν τίποτε, ἀλλ' ἐκάθισεν ἐπὶ θώκου προσποιηθεὶς ὅτι ἀπεκοιμήθη. Ἡ σύζυγός του, ἀκούσασα τὸν προσποιητὸν αὐτοῦ ῥόγγον, ὑπέθεσεν ὅτι ἡ ὥρα ἦν καταλληλοτάτη καὶ διεπέρασεν ἀπὸ τοῦ λαίμου τοῦ πὸν ἐτοιμασθέντα βρόχον. Ὁ σύζυγός ἐνόησε πῶρατα περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἀλλὰ δὲν ἐκινήθη. Ἡ γυνὴ ἔσπευτε νὰ λάβῃ τὴν ἐτέραν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ, ὅπως πνίξῃ τὸ φίλτατον ἡμισύ της, ὅτε ὁ σύζυγός ἐσπευμένως ἀφαιρῇ τὸν βρόχον καὶ χωρὶς νὰ θεαθῆ θέτει αὐτὸν εἰς τὸν πόδα τῆς παρακειμένης τραπέζης.

Σημειωτέον ὅτι φῶς δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ δωματίῳ.

Ἡ σύζυγός τραβᾷ θαρραλέως τὸ σχοινίον, ἡ τράπεζα ἀνατρέπεται καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῆς, ποτήρια, φιάλαι κτλ. Ἡ γυνὴ νομίζει ὅτι τὸν θόρυβον αὐτὸν ποιεῖ ὁ σύζυγός δρακτόμενος τῶν ἐπίπλων ὅπως σωθῆ. Τέλος, ἀφοῦ ἀνεβίβασε τὴν ὀγκιῶδη τράπεζαν εἰς ἱκανὸν ὕψος,

ἔδρασε καλῶς τὸ σχοινίον εἰς τὴν κιγκλίδα τοῦ παραθύρου καὶ σπεύδει εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἵν' ἀναγγεῖλῃ ὅτι ὁ σύζυγός της ἠτύκτον ἔσεν ἀπαγχονισθεὶς.

Σπεύδει ἐν τάχει ἡ ἀρχὴ, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς γυναικὸς καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκον, ὅτε ἀντὶ συζύγου εὗρε τράπεζαν κερμαμένην, τὸν δὲ σύζυγον μειδιῶντα καὶ καθήμενον ἐν πάσει ἀναπαύσει ἐπὶ τοῦ θώκου.

Ἡ γυνὴ συνελήφθη καὶ νῦν εὐρίσκεται εἰς τὰς φυλακὰς. Ἐνθα βεβαίως δὲν θὰ δύναται ὁ σύζυγός της νὰ δέρῃ αὐτὴν καθ' ἐσπέραν.

Κλέπτῃς γιλοθωρηθεὶς.— Ὁ βρωῶνος Χ... ἀπέθανεν ἄρτι ἐν Παρισίοις ἀνευ διαθήκης. Ἡ σύζυγός του διατέλει εἰς ἀπελπισμὸν, διότι ὠφείλε νὰ πωλήσῃ τὸ μέγαρον τοῦ συζύγου της καὶ νὰ διανεῖμῃ αὐτὸ μετὰ τῆς λοιπῆς περιουσίας εἰς τοὺς κληρονόμους. Κλέπτῃς τις ἐν τούτοις εἰσῆλθε νύκτωρ εἰς τὸ μέγαρον καὶ ἔκλεψεν ἀργυρὰ τινὰ σκευή. Ἄλλ' ἐνῶ διερεύνα τὰ διάφορα συρτάρια, εὗρε καὶ χαρτίον τι, ὅπερ, νομίσας περιττὸν, ἔσχισεν εἰς 2—3 τεμάχια, καὶ ἔριψε χαμαί.

Ἡ βρωῶνὶς τὴν πρωτὰν ἀνεκάλυψε τὴν κλοπὴν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως τὰ 3—4 ἐκεῖνα τεμάχια χάρτου, ἄπερ, συναρμόσασα, εὗρεν ὅτι ἦσαν διαθήκη ἰδιόχειρος τοῦ βρωῶνου, καθιστῶντος αὐτὴν μόνην κληρονόμον του. Ἡ βρωῶνὶς ἐδημοσίευσεν εἰδοποιήσιν, δι' ἧς κλεῖ τὸν κλέπτην νὰ ἐμφανισθῇ καὶ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν 30,000 φράγκα. Ἄλλ' ὁ κλέπτῃς, ἀγνωστὸν περὶ τίνος πρόκειται, δὲν ἐνεφανίσθη μῆχοι τοῦδε, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἐνοήσῃ πῶς ἀφοῦ ἔκλεψε, τῷ προσφέρουσι δῶρον σπουδαῖον.

Ἡ σιωπὴ εἶναι ἐκ χρυσοῦ.— Τὴν ἀλήθειαν τῆς παροιμίας ταύτης βεβαιοῖ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον.

Ἐμπορὸς τις ἔφραρεν ἔντινι ἀγορᾷ τῶν Ἰνδιῶν ἐλέφαντα πρὸς πώλησιν. Ἐίνος τις, χω-

ρὶ νὰ προφέρῃ λέξιν, παρετῆρει ἀσκαρδαμικτὴν τὸν ἐλέφαντα καθ' ἅπαντα τὰ μέρη.

Ὁ ἔμπορος ἐν τούτοις βλέπει ἀγοραστὴν πλησιάζοντα. Σπεύδει λοιπὸν πρὸς τὸν ἐπίμονον παρατηρητὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ λέγει αὐτῷ κατεπειγόντως εἰς τὸ οὖς:

— Μὴ εἶπῃς λέξιν καὶ ἂν τὸν πωλήσω, σοὶ δίδω 300 φράγκα....

Ὁ ἄγνωστος οὐδ' ἀπήτησε κἄν, μὴ δυνάμενος νὰ νοήσῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ὅταν ὁ ἔμπορος ἔκλεισε συμφωνίαν καὶ ἔλαβε τὸ ἀντίτιμον τοῦ ζώου, ἐμέτρησε πᾶρατα τῷ ἀγνώστῳ 300 φράγκα, εἰπὼν:

— Ἄλλ' ἐπέ μοι νῦν, σὲ παρακαλῶ, πῶς ἐνόησες τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἐλέφαντος;

— Ἐλάττωμα; . . . εἶπεν ὁ ἄγνωστος.

— Ναί! εἶχα τόσῳ καλῶς διορθώσει τὸν πόδα, ὥστε δυσκόλως ἡδύνατό τις ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι ἦτο χωλὸς ὁ ἐλέφας μου καὶ σὺ τὸ ἐνόησες, διότι ὄλην τὴν ὥραν, πανηρῆ, σ' ἔβλεπον ὅτι παρετῆρεις αὐτόν.

— Φίλε μου, παρετῆρουν οὐχὶ τὸν πόδα μόνον, ἀλλ' ἅπαντα τὸν ἐλέφαντα, διότι πρώτην ἤδη φορὰν βλέπω τὸ ζῶον αὐτό.

Ἐν τούτοις ὁ ἔμπορος δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τὸν λαβόντα τὰ 300 φράγκα ἵνα ἐπιστρέψῃ αὐτῷ, τοῦ τελευταίου διατεινομένου ὅτι ἂν δὲν ἀνεκάλυψε τὸ ἐλάττωμα πρὶν, ἔμαθεν ὅμως αὐτὸ ἔπειτα, ὅπερ εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Φιλάργυρος Ἰατρός.— Ὁ διάσχιμος Ἰατρός Βελπῶ ἠγάπα πολὺ τὰ χρήματα. Ἡμέραν τινὰ ἐποίησε δυσκολωτάτην ἐγχείρισιν ἐπὶ παιδὸς πενταετοῦς. Ἡ μήτηρ τοῦ παιδὸς εἶπε τῷ ἱατρῷ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐγχειρίσεως.

— Ἰατρέ μου, ἀγνωστὸν πῶς νὰ ἐκφράσω τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην μου. Δίθετε τὴν ταμβακοθήκην ταύτην, ἣν ἡ ἰδία ἐκέντησα, ἵνα μὲ ἐνθυμείσθε. . .

— Κυρία. . . εἶπεν ὁ ἱατρός διακόπτων αὐτὴν, ἐγὼ ἐχῶ ἀνάγκας. Ἡ καπνοθήκη σας

εἶναι ὠραία καὶ πολυτελής, ἀλλ' ἐχῶ ἀνάγκην χρημάτων. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ πληρώσετε διὰ μετρητῶν. . .

— Κύριε. . . εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου, δὲν σᾶς ἐνώω. . . Πότὸν νομίζετε ὅτι ἀξίζει ὁ κόπος σας.

— Τοῦλάχιστον 5,000 φράγκα.

— Πολὺ καλῶς, εἶπεν ἡ κυρία.

Καὶ ἀνοίξασα τὴν ταμβακοθήκην, ἣν ἀπέριψεν ὁ ἱατρός, ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς 15 τραπέζογραμμάτια χιλίων φράγκων ἕκαστον, ἐμέτρησε ὃ ἐξ αὐτῶν, τὰ παρέδωκε τῷ ἱατρῷ, καὶ εἶπεν:

— Ἰδοὺ ὁ κόπος σας, ἱατρέ.

Ὁ ἱατρός ἔμεινε κεχηνὸς καὶ ἐδλατομήκησε τὴν φιλαργυρίαν του, ἣτις τὸν ἐζημίωσε 10,000 φράγκων, ἐκτὸς τῆς ὠραίας ταμβακοθήκης.

Ὁ λαμπρὸς οἶνος.— Ἀρχιεπίσκοπός τις ἐφιλοξένησεν ἀρχιμανδρίτην φίλον του. Παρέθηκε λοιπὸν αὐτῷ τριῶν εἰδῶν οἶνους. Καὶ πρῶτον μὲν, εἶπεν ὁ ἀρχιμανδρίτης ἐκ τῆς μιᾶς φιάλης. Ἄμα δ' ἐκένωσε τὸ ποτήριον, ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ:

— Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ οἶνος;

— Εἶναι λαμπρὸς οἶνος, εἶπεν ὁ ἀρχιμανδρίτης.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶπε καθ' ἑαυτόν:

— Τὶ διάβολον Ἑλληνικὰ γινώσκει ὁ ἀρχιμανδρίτης αὐτός;

Ἐν τούτοις πίνει μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς δευτέρας φιάλης.

— Ἐ! εἶπεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, αὐτὸς πῶς σᾶς φαίνεται;

— Εἶναι οἶνος λαμπρὸς, πανιερώτατος.

— Ὄ! ἐσκέφθη ὁ πανιερώτατος, αὐτὸς εἶναι ἀγράμματος ἐξ ὀλοκλήρου.

Τέλος πίνει ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐκ τρίτης φιάλης.

— Αὐτῷ δὲ, πῶς σᾶς φαίνεται;

— Εἶναι οἶνος λαμπρὸς, εἶπεν ὁ ἀρχιμανδρίτης.

— Δόξα τῷ Θεῷ! ἐφώνησεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Τὴν φορὰν ταύτην τὸ εἶπετε σωστά.

— Καὶ τί; ἀπήντησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης, ἠθέλετε νὰ ὀμιλῶ διορθωμένα διὰ οἶνους μὴ ἐπιδεχομένους διορθώσιν, οἶνους γαλασμένους; Τώρα, ὅτε εἶπα εἶναι ὡς πρέπει, τὸν ὀνόμασε καὶ ἐγὼ ὡς πρέπει.

Η ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ.

"Ο,τι θέλει νῦν ἄς τύχη, εἶμαι εὐχαριστημένος
Καὶ εὐδαίμων ἄρκετὰ,
Ἰπὸ τὴν πτωχὴν μου στέγην θὰ εὐρῆ σκιάν ὁ ξένος
Ἐὰν ὄχι μετρητὰ.

"Ἄλλοι ἔχουσι τὰ πάντα, ὅσα ἡ ψυχὴ των θέλει,
Ὁ χρυσὸς μ' αὐτοὺς οἰκεῖ.
Ἄλλ' ἐγὼ χρυσὸν δὲν ἔχω!...τί με μέλλεις; τί με μέλλεις;
Ζῶ εὐδαίμων με ἄρκετ'!

Εἰς τὴν τράπεζάν μου τρώγων δάδας ὁ πτωχὸς δὲν ἔχω
Καὶ τὰ χεῖλη μου με ὕδωρ ἀντὶ οἴνου μόνον βρέχω,
Ἐγὼ πλὴν ὅ,τι ποθῶ,
Καὶ ἐν ὕρα τῆς ἀνάγκης ἔχω ὅ,τι ἀνζητήσω,
Φθάνει τὸ θυλάκιόν μου τὰ πτωχότατον νὰ λύσω,
Διατὶ νὰ λυπηθῶ;

Προσπορίζομαι τὸν ἄρτον ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου,
Ἄν δὲ μέγαρον δὲν ἔχω ἐπὶ παραλίου τόπου
Μὲ ἀνάκλιτρα γλυπτὰ,
Εἰς τὴν πενιχρὰν μου ὁμῶς τὴν καλύβην, τοῦ Ἥλιου
Αἱ ἀκτῖνες εἰσχωροῦσιν ἐν ἡμέραις Ἀπριλίου,
Τ' ἄλλα μ' εἶναι περιττά.

"Οπου θάλλει εὐτυχία, ὅπου κατοικεῖ εἰρήνη,
Δύναται τις νὰ ὑπνώσῃ ἐπ' ἀγύρου ἐν γαλήνῃ,
Ἦ ἐπάνω τοῦ χοῦς.
Ἄν δὲν ἀνηγῆ ἡ φήμη πανταχοῦ μὲ τ' ὄνομά μου,

"Ἄν παράσημα, ταῖνια, δὲν κοσμοῦν τὸ ἐνδυμά μου,
Μ' ἀγαπᾷ πλὴν ὁ Θεός.

"Ἀγαλλασιν μοὶ δίδει κ' εὐγενῆ αὐτὸς καρδίαν,
Κ' εὐτυχίαν μου νομίζω τοῦ θνητοῦ τὴν εὐτυχίαν,
Ἄν αὐτὸς ριγῆ, ριγῶ.
Καὶ πολλάκις προσπατεῶ ἐν ἀνάγκῃ τὸν πλησίον,
Τῷ προσφέρω κἄν τὸν ἄρτον, ἀφοῦ δὲν ἔχω χρυσίον,
Κ' εἰς τοὺς πόνους του ἀλγῶ.

Τὸν παντέρημόν μου τάφον πυραμῖς δὲν θὰ κομῆσῃ,
Οὐδ' οἰκίσθημον ἢ σπάθην ἐπ' αὐτοῦ θὰ ζωγραφίσῃ
Φαντασία τις θερμῆ.
Ὅταν ὅμως ὑπ' ἰτέαν θὰ ὑπνώττω ἐν εἰρήνῃ,
Μὲ ἀρκοῦν τῶν φίλων μόνων τ' ἀγνὰ δάκρυα κ' οἱ θρήνοι,
Καὶ ἐκείνης οἱ κλαυθμοί.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγ. φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

Ἄλπος — Πελοσ

Λύσις τοῦ Προβλήματος.

99 9/9

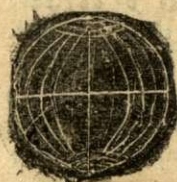
ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ.

Ἔσθη της Inez Ἰνὸν λόγος Κῶν

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τρεῖς Θεαὶ ἐφιλονείκουν εἰς τὸν Ὀλυμπον ἐπάνω
Ἐξ αἰτίας μου. Συζύγου δὲ ἐχώρισα πολλούς.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μοὶ κόψης, εἰς τὴν κεφαλὴν σου φθάσει
Καὶ κολλῶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κακοὺς καὶ τοὺς καλοὺς.

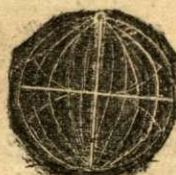
ΓΡΙΦΟΣ

ν 6

σοὶ

φέρει